

Ավետիք Իսահակյան

Անհուն երկնում աստղերն անշեջ,

Անհուն երկնում աստղերն անշեջ,

Գիտե՛մ, շա՛տ են ինձ սիրում.

Վարդ – արշալույսն ամպերի մեջ

Ամենից շուտ ինձ է գրկում.

Ե՛ս էլ, ե՛ս էլ ձեզ իմ սրբում

Գրկած, պատած պաշտում եմ.

Դուք իմ սերն եք, իմ ընկերն եք,

Ես ձեր երգող շողիկն եմ:

- Ա՛խ, մենք շա՛տ խորն ենք,

Շատ բա՛րձր ու պայծառ.

Եվ մեզ համար

Երբե՛ք, երբե՛ք մահ չըկա...

1895

Կիև